

Nurettin Özdemir

- şiirler -

Yayın Tarihi:

20.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği  zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anla mazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Acı Yalnızlık

I

Bu şehre gelmemek vardı, çaresiz...
Kalkıp geliverdim bir akşamüstü.
Uzak, uğultulu şarkılarla,
Uzak, uğultulu karanlıklardan.
Tüm sevgilerin sıcaklığı içinde,
Tüm özlemleri dindirmek için.

Bu şehre gelmemek vardı, böyle.
İstasyonları soğuk, meydanları boş,
Caddeleri sensiz bulmamak vardı.
Avuçlarımıza alıp bir deli yüreği,
Dolu bir kadeh gibi meyhanelerde,
Buğulanıp buğulanıp kırılmamak vardı.

Bu şehre gelmemek vardı. Ama...
Askerdim, mecburdum, çaresizdim.
Seni ve Türkiye'yi seviyordum.
Çağrılar mübarek ve güzeldi.
Sen özlemlili ve sıcaktın.
Kalkıp kapına geldim, deli-divane.
Uzak unutulmuş kasabalardan,
Uzak unutulmuş türkülerle.
Tüm sevgilerin sıcaklığı içinde,
Tüm özlemleri dindirmek için.

II

Sen yalnızlık diyorsun; ben başka türlü anlıyorum.
Manaları değişiyor kafamda kelimelerin.
Kalkıp yollara düşüyorum, sana gelmek için.
Seni bulmak için o eski bahçelerde,
O eski şarkılarla hülyalı, sarhoş.
Seni duymak için, seni yaşamak için,
Seni yeniden yaratmak için mısralarımda.
Seninle başbaşa uyumak için son uykumuzu,
Son şarkımızı söylemek için mağrur ve güzel,
Bütün insanlara karşı mert ve pervasız,
Bütün kainata karşı hür ve aydınlık.

III

Birlikte girdiğimiz salonlardan,
Sen bir başkasıyla çıkıp gidiyorsun.
Dolu bir kadeh gibi kırılıyorum avuçlarında.
Eğilip parçalarımı toplamıyorsun
Yabancı ayaklardan. Kahroluyorum!
Üstelik askerim, mecburum, bırakıp gidemiyorum.
Kurtulamıyorum sağnağından hatıraların.

Hangi kaldırım taşına bassam, sen eziliyorsun.

Nurettin Özdemir

Aç ve Çıplak

Demek, Karaköy Meydanı'nda taşın çıplaklığı ayıp.
Demek, yirminci asırda böyle emrediyor ahlak.
Çevir başını da seyret zavallı Anadolu'yu;
Bütün evlatları yarı aç, yarı çıplak!

Nurettin Özdemir

Ağam, Nerden Aşar Yolu Yaylanın?

I

Bu akşam dadaşlar bar oynadı gözbebeklerimizde.
Bu akşam seni bir daha duyduk Erzurum şehri.
Bir daha doldurduk göğsümüze
Uzak hatıralar gibi.

Bu akşam kuvvet oldun dizlerimizde.
Bu akşam ışık oldun, renk oldun, ses oldun.
Bu akşam yeniden yarattın kalbimizi.
Yeniden kaderimiz yazıldı Kop Dağı'na,
Dumlu'ya, Göktepe'ye, Palandöken'e...
Yeniden asker olduk, top olduk, tüfenk olduk.
Yeniden bağrına döndük yayla gecelerinin.
Yeniden çekildik hudut boylarına bayrak gibi.
Dalgalandık. Namımız söylendi pervasız.
Yeniden sahibi olduk bu yurdun;
Atsız, arabasız.

II

Bir yayla gecesinde başladı ilk aşkımız,
Toprağın bağrında çatlayan tohumlar gibi.
Bir yayla gecesinde yüreklerimiz geldi avucumuza.
Bir yayla gecesinde gönül verdik, can verdik.
Bir yayla gecesinde sevdik, yaşadık ve untuk
Nasibi.

Şimdi sen avuçlarımızdasın.
Nabızımız seni alkışlıyor durmadan.
Seni yaşıyoruz gecenin her saatinde,
Bir ömrü yaşar gibi.

III

Senin gözbebeklerinde yaylaman rengi vardır.
Senin gözlerinde yaylaman geceleri
Korkunç uçurumlar gibi karanlık ve derindir.
Korkunç uçurumlar gibi kendi kendine,
Bir türkü tutturmuştur Palandöken'den.
Bir türkü tutturmuştur; hasret kokar,
Kekik kokar, yayla kokar, yar kokar.
Akşam olur, gölgelenir kayalar.
Akşam olur, gözlerinin rengi vurur dağlara.
Akşam olur; ne yol kalır, ne iz kalır. ne geçit.

Nurettin Özdemir

Aile Ağacı

Önce sen hep o temiz yüzünle yanımdasın.
Otuz yılın bitmeyen çilesine dayanmış,
İçlerinde umut dolu çoban ateşleri yanmış,
Hüzünlü bakışlarınla aydınlık ufkumdasın.

Demek, yalnız seninle hayatın tadı varmış!

Sonra birer birer açılan tomurcuklar;
Bir yanda Gökhan, Aslıhan,
Bir yanda Kürşat, Cengiz, Türkmen.
Bize ömrün mesut ufuklarından gülümseyen
Ve her biri ayrı bir sevgiyi kucaklayan çınar...

İşte aile ağacımız; ben, ebedi karım ve çocuklar.

Nurettin Özdemir

Alev

Aşk ile bağlandı gözüm; başka bir şey göremem.
Kalbim yollara düşmüş gidiyor, döndüremem.
Boşuna bu çırpınış, bu hüznün, bu gözyaşı...
Bir alev sardı beni, ne yapsam söndüremem.

Nurettin Özdemir

Amansız Koşu

Bunca yıl kapıda bekleyen zaman,
Şimdi bir tay gibi dolu-dizgin koşuyor.
İçim bağbozumu, yolum toz duman,
Bu çetin koşuya dayanmak çok zor.

Nurettin Özdemir

Artık Vakit Geçti Yorgunum

Hep seni bekledim gelmeyen
Çocukluğumda, o altın çağda
O eski masallardan çıkıp ansızın
Kırbacı, sihirli seccadesi ve Keloğlan'la
Göklerin yedi kat güzelliğinden

Hep seni bekledim gelmeyen
Gençliğimde, o hür aynalarda
O cömert çağrısında çeşmelerin
Delikanlı bilekler üstünde
Beyaz gelinliklerle salınıp giden

Hep seni bekledim gelmeyen
Çılgın vuruşunda yüreklerin
Yağmur sonrasında bir sabah
Denizle güneşin kucaklaştığı
İstanbul'un en güzel semtinden

Hep seni bekledim gelmeyen
Yaylalarda, dumanlı doruklarda
Doru taylor üstünde uçar, kaygısız
Mavzer namlularında sıcak, emin
Ve Köroğlu gibi dağların yücesinden

Hep seni bekledim gelmeyen
Kavgalarda düşman bakışlarında
Soğuk parıltısında bıçakların
Emsalsiz dostluklar uğruna
Yiğit yüreklerle vurulup düşen

Hep seni bekledim gelmeyen
Çocuk seslerinde akşam üstleri
Daracık sokaklarında küçük şehrin
Köşe başlarını döner dönmez
Anne sevgilerine karışıp
Uzak dünyalardan gülümseyen
Hep seni bekledim gelmeyen

Hep seni bekledim gelmeyen
Kavgasız, şarkısız ve umutsuz...
Beklemek hep beklemek, beyhûde, boş
Ne kalbim yitik sevgilerle sarhoş
Ne de mes'ut bakışlarına vurgunum.
Artık vakit geçti yorgunum.

Nurettin Özdemir

Aşkın Gecesi

Belki bir haz, bir çırpınış kalacaktır yarına,
Belki de çözülmeyecek ömrümüzün bilmecesi.
Saçların dağılırken böyle garip akşamlarıma,
Bürünür gözlerinin rengine aşkın gecesi.

Nurettin Özdemir

Bahemdeki Son Göl

Bahemdeki son göl, son şarkı, son ışık.
Sevginin ufuklarında kanat çırpın son duygu.
şon güzellik, sihirli davetlerle büyüyen son sarmaşık.
Ölümsüzlüğün aynasında parıldayan son tebessüm.
Son kahkaha, dağılan bir güneşin dayanılmaz aydınlığı.
Baharı saklayan göğüsler, bayıltan rayiha.
Yeşermesinde hüznün eriyip kaybolduğu son umut.

Bahemdeki son göl.
Suların durgun maviliğinde açılan son göl.

Nurettin Özdemir

Başka Dünyalarda

Saatler ayrılık vaktini çaldığında,
Ne kadar zor geldi bırakmak ellerini.
Gittin ekim rüzgarlarının serinliğinde,
Başka dünyalara göstermek için güzelliklerini.

Nurettin Özdemir

Başka İklimlere Sefer İçin Zorun Neydi?

Çocuktun;
Dilinde en masum şarkılar vardı.
Saçlarının çözüldüğü yerde,
Mevsim bahardı.

Çocuktun;
Henüz başka bir alem girmemişti rüyana.
Hep aynı ışıkla doğardı güneş,
Dünyana.

Çocuktun;
Duymamıştın deli rüzgarların uğultusunu.
Rüyalarında tatmamıştın daha bir kere,
Ölüm korkusunu.

Çocuktun;
Saftın, güzeldin.
Zamanların efsunlu devrini yaşıyordun.
İnsanı deli eden bu sualleri,
Kime sordun.

Çocuktun;
Vişne çiçeklerini severdin.
En güzel meyvelerini bir akşamüstü,
O'na verdin.

Çocuktun;
Henüz kalbin yerli yerindeydi.
Başka iklimlere sefer için,
Zorun neydi?

Çocuktun;
Yaşamak yüklüydü bakışlarındaki nur.
Sana en aziz yolculuğu müjdeleyecek;
Bu yağmur.

Nurettin Özdemir

Beklemek

Bir Şey eriyor içimde pul pul, pırıl pırıl...
Bir  zlem büyüyor ellerimde.. Mutluluk gibi...
Dağlıp kayboluyor bakışlarımda bir hüzün,
Bir kuş gibi çırpınıyor, kalbim eteklerinde
Beklerken açılmasını bir seher vakti g l n.

Nurettin  zdemir

Bende Yaşayanlar

'Değil gelen ve giden',
Değil bir duman gibi dağılan rüzgarla.
Sana karşı beslediğim bir büyük sevgidir,
Yarışır dağlarla.

'Değil bir kucaklayış, sonra da gidiş',
Bir ömür boyu sarılış, hazla.
Sen yaşarsın içimde dört mevsim, taptaze,
Baharla, yazla.

Senin şarkındır söylenen, özlemliler,
Renklerin dilinde yeşil ve beyazla.

Oğullarım büyür koca dağlarda,
Hürlüğünce gelecek zamanların,
Yağmurla, güneşle, ayazla.

Ve kızım, bir gül gibi açar her seher,
Sihirle, hülyayla, nazla.

Sen gelirsin Allah'a uzanmış ellerden;
İlahi huzur gibi,
Niyazla.

Nurettin Özdemir

Bilmediğın

Açılıp açılıp vuruyorsun
Gecelerin ağırlığınca.
Taş değıl, yürek bu;
Dayanmaz.

Dedim ya,
Kader.

Nurettin Özdemir

Bir Bahara Şiir

Dağların yücesindeki karsın.
Şiirlerde, şarkılarda yaşarsın.
Geçsin seneler; ne çıkar, aldırma çocuk!
Sen, ömrümüzde tükenmeyen baharsın.

Nurettin Özdemir

Bir Yağmur Sonrası

'Kalbim uçurumlarda açan çiçek.
O kadın bu kalbi nerden bilecek? '
Şinasi Özdenoğlu

Kalbim! .. O şarkıyı unutmadın mı?
Dinmedi mi hala o eski ağrı?
Bir küçük şehirde başlayan şarkı...
Özlediğin yalnız o şen kadın mı?
Kalbim! .. O şarkıyı unutmadın mı?

Hafızamda gece bitmek üzeredir.
Hatıralar bile şimdi çok uzak.
Kalbim, sonsuzluğun aynasına bak! ..
Bu garip ve çılgın heyecan nedir?
Hafızamda gece bitmek üzeredir.

Çocukluğun o şen dünyasındayız.
Ölümü tahayyül acayip ve zor.
Bir garip rüyada gibi yaşıyor,
Vişne dallarında arzualarımız.
Çocukluğun o şen dünyasındayız.

Baharı, yaprağı, çiçeği düşün!
Düşün ki hayatta her aşk güzeldir.
Ölüm yalnızlığı getiren eldir.
Sırrını bilirsin bu son öpüşün.
Baharı, yaprağı, çiçeği düşün.

Artık beklediğim bir şey kalmadı,
Gözlerinin mavi güzelliğinden.
Kalbim, bu kıyıda bir parça dinlen
Ve unut ömründe en güzel adı!
Artık beklediğim bir şey kalmadı.

Kalbim, o şarkıyı hatırlama hiç!
O kadın girmesin rüyalarına.
Çimen tazeliği hülyalarına,
Karışmasın artık o eski sevinç.
Kalbim, o şarkıyı hatırlama hiç.

Bir yağmur sonrası hali var bende.
Gün vurmuş içimde yatan dağlara.
Öyle mahzun bakma mor dalgalara.
Aydınlanır garip dünyam neşende.
Bir yağmur sonrası hali var bende.

İçimde bereket, içimde huzur,
İçimde şafağın aydınlıkları...
Kalbim, n'olur terket karanlıkları!
Götürür Tanrı'ya bizi bu yağmur.
İçimde bereket, içimde huzur.

Geçmiş geceleri düşünme sakın!
Boy ver aşkın sıcak iklimlerinde.
Kalbim, işte her şey yerli yerinde!
Yeni bir şafakla gelecek yarın.
Geçmiş geceleri düşünme sakın!

Yeni bir ışıkla bitiyor gece.
Yeni bir şarkıyı söylüyor toprak.
Ne düştün yollara böyle yalın ayak?
Nedir seni deli eden düşünce?
Yeni bir ışıkla bitiyor gece.

Kurtul dünyasından hatıraların!
Hasat mevsimini yaşıyor ömrüm.
Çocuk dudağında sıcak tebessüm
Ve senin Tanrı'ya yalvarmaların...
Kurtul dünyasından hatıraların!

Belki şarkıların en güzeli bu.
Bahar güneşinde yıkanmış, ılık,
Bir temmuz sabahı gibi aydınlık,
Gözbebeklerinde aşkın buğusu...
Belki şarkıların en güzeli bu.

İçimde bereket, içimde huzur,
İçimde şafağın aydınlıkları...
Kalbim terk ediyor karanlıkları.
Geliyor dünyama saadet ve nur.
İçimde bereket, içimde huzur.

Nurettin Özdemir

Bu Şiir Yarım Kalsın

Sen bırakıp gidiyorsun. Git, ne çıkar!
Nasıl olsa bütün şarkılar tükendi.
Bütün köşe başlarında ben yalnızım.
İçimde bütün hüznüyle bir sonbahar
Ve bütün acılığıyla eski bir aşk...
Sen bırakıp gidiyorsun. Git, ne çıkar!
Nasıl olsa bütün şarkılar tükendi.

Şimdi geniş caddelerle patikalar bir.
Kalkıp yollara düşmek, boş ve çaresiz...
Ha uğultulu meydanlarda terk edilmiş,
Ha dağların yücesinde yorgun, esir!
Şimdi bütün yüreklerde hep aynı korku...
Şimdi geniş caddelerle patikalar bir.
Kalkıp yollara düşmek, boş ve çaresiz...

Gecelerin davetinde ne var özlenen?
Hangi çılgın öpüşlerdir sabaha kadar,
Hangi yeminlerdir, hangi itiraflardır,
Düşündükçe şimdi bize yabancı gelen?
Nedir böyle bulup-bulup yitirdiğimiz?
Gecelerin davetinde ne var özlenen?
Hangi çılgın öpüşlerdir sabaha kadar...

Ayrı ayrı dünyalardan kopup gelmiştik.
Aynı şehrin aynasından geçtik bir sabah.
Saçlarımızda bir step poyrazının dağınıklığı,
Yüreklerimizde bir hafiflik, bir yücelmişlik,
Aynı şarkıyı söylemenin sıcaklığı dudaklarımızda...
Ayrı ayrı dünyalardan kopup gelmiştik.
Aynı şehrin aynasından geçtik bir sabah.

Nurettin Özdemir

Büyük Gerçek

Yol kısaldı, bir şey kalmadı zamandan bekleyecek.
Hülyamıza bir ışık tutmuyor artık gelecek.
'Sure-yi Zümmer'de söylendi büyük gerçek;
'Ey Muhammed, şüphesiz sen de öleceksin,
onlar da ölecek! '

Nurettin Özdemir

Çaresiz Davet

Dal mısın, içimde kırılan nedir?
Nedir akşamlarla beni kuşatan?
Bütün gecelerin yükü bendedir.
Bendedir yıldızlar ve mavi zaman.

Bendedir çocuğun ilk tebessümü,
Ayın ilk vuruşu mavi sulara.
Bende yaşanmamış zaman bölümü,
Bende göreceğin en güzel rüya.

Bende köklerine süzülen ılık.
Yaprağın tılsımlı yeşili bende.
Benim, pencereni örten sarmaşık
Ve solmayan çiçek gönül bahçende.

Benim, bahar bahar yönelen sana.
Toprağına düşen ilk cemre benim.
Umut-umut yüreğime dolsana,
Dolsana dünyama, tükeneceğim.

Nurettin Özdemir

Çırpınış

Yaz geçiyor; başımda bahar yeli yok.
Susmuş bütün eşya zamana karşı; dili yok.
Ne kadar ırpınsa da kalbim, beyhude! ..
Artık o eski bahçeler, o ince sevgili yok.

Nurettin zdemir

Destanlar İçinde Aziziye

Bu akşam yaşamak kadar güzeldi her şey.
Bu akşam gök mavi, yıldızlar uçuşuyordu.
Derinden nefes alıyordu toprak,
Vatan konuşuyordu.

Vatan konuşuyordu tabyalardan;
Sıra dağlar dile geliyordu sırasıyla,
şahlanmış bir zafer türküsü gibi,
Destanlar içinde Aziziye.

Destanlar içinde Aziziye, Kiremitli, Erzurum.
Destanlar içinde ve uzak bir ryada yaşar gibi
şevkle yaşıyordu en büyük ve en güzel gerçeği.
şehit ruhlarıyla baş başa erlerimiz.
Bir avuç toprak üstünde konuşuyordu,
Bu akşam mavzerlerimiz.

Bu akşam mavzerlerimiz, dişimiz, tırnağımız...
Bu akşam 'Tekbir' sesleri ve cümle varlığımız;
Yaşlımız, delikanlımız, kızımız, kırsağımız,
Vatan uğrunda el-pençe divan, hazır-tetik!
Bu akşam taşıyla toprağıyla konuşan
Bir kahraman dinledik.

Nurettin zdemir

Ellerin

Sularda bir beyaz köpük,
Dağlarda bir mavi duman
Ellerin!

Açılınca bir esmer gül,
Yumulunca bir tebessüm,
Avucumda yumulan
Ellerin!

Uyur beyaz karanlığında,
Eski çağlarda uyur,
Ve uyanır bütün zamanlara karşı,
Bir yavru ceylan mahmurluğunda,
Çağ ötesi bir uykudan
Ellerin!

Getirir bereket ve huzur,
Alır bakışlarımdan yalnızlığı
Ve yakar yıldızları bir bir
Göğe uzanan
Ellerin!

Arzuların en sıcakı,
En çılgını davetlerin,
Alnımda yanan
Ellerin!

Nurettin Özdemir

Emirgan'da

Artık hülyası kalmamış bir zamandayım.
Yıllardan sonra tek başıma Emirgan'dayım.

Akşamın bu تنها saatinde, her kaygıdan uzak,
Geçmiş günlerin özlemini derinden duyarak...

Yorulmuş kalbimle oturdum o eski yerde.
Bir sevgili hayalidir aranan pencerelerde.

Bıraktığım gibi değil cami, minare, ezan.
Tuğralı kahve, demli çay, mermer şadırvan.

Çınarların gittikçe koyulaşan gölgesi,
Asırlık çeşmenin kurnasında suyun çınlayan sesi...

Bir ilahi bestenin ahengiyle söyleşiyor.
Ömrün, zaman dalgalarıyla uğraşması çok zor.

Bu sahillerde geçen güzel günlerdir özlediğim.
Tekrarı imkansız bir eski şarkıdır dinlediğim.

Yazık! .. her şeyi değiştiriyor zamanın acımasız eli.
Kalbim dayanmaz artık eski şarkılara, kalkıp gitmeli.

Nurettin Özdemir

Emirganda Gece

Bir tılsımlı rûya içinde Boğaz,
Dalların ucuna birikmede haz

Mehtap dökülmeden sulara pul pul
Bir baştan bir başa cânım İstanbul

Dağılmış serpilmiş yamaçlarında
Bir sırrı bölüştük dal uçlarında

Sevda yaprak yaprak avuçlarında
Gezindik bu تنها yollar boyunca

Dinledik suların billûr sesini,
Mermer heykellerin ürpermesini

Duyduk ruhumuzun enginliğinde,
Bu sedef gecenin sahibi nerde?
Böyle birdenbire başlar içimde

Bir şanlı bestenin son uğultusu;
Asırlık çeşmenin kurnasında su

Ağlar geçmiş günün mûsikisiyle;
Kalplerin içinde kalan sesiyle

Söyler bu esrarın ilk hecesini
Gecenin çözülmez bilmecesini

Çözer damla damla ve yudum yudum
Bu sesle tarihi tekrar okudum

Gördüm asırların maverasını;
Ve eski günlerin hâtırasını

Nefes nefes içim çınarlarından
Tura'larla süslü duvarlarından

Mazi nakış nakış bize gülmede;
Bir sahil feneri yanıp sönmede.

Düşmede yollara gölgelerimiz.
Bu hulya içinde erir gibiyiz.

Nurettin Özdemir

Eski Bahçe

D n o eski bahçeye gittim, bahardı.
Bembeyaz bir  arkı söylüyordu  iekler.
A kın sıcaklığınca saran bir nağmesi vardı.
Bir özlemi vardı: Senelerdir seni bekler.

Nurettin  zdemir

Eski Şarkı

Nasıl söylense o şarkı güzel değil.
Değil dağların beyazlığı bildiğın gibi.
Ne çıkar, gün vuruyorsa karanlıklara,
Yok içimizde yitik sevgilerin güzelliğı.

Sen bir çiçeksın dönüşü olmayan bahçelerde.
Ben hep o koca dağların hoyrat erkeğı.
Deli rüzgarlar okşuyor beni, el değil.
Nasıl söylense o şarkı güzel değil.

Nurettin Özdemir

Esmer

Hafiften esmeli bu rüzgar, hafiften.
Bu yağmur inceden yağmalı, böylece.
Bu şehir sarhoş olmalı her saat.
Bu caddeler alabildiğine benim.

Benim için kalkmalı bu tren.
Bu vapur benim için demir almalı.
Beni beklemeli her yolculuk.
Ben gitmeliyim en uzak diyarlara.
Ben esmeliyim rüzgar yerine denizden.
Ben çekilmeliyim kaleye bayrak diye.

Bu ışıklar benim için yanıp sönmeli.
Benim için çiçek açmalı cümle ağaçlar.
Cümle meyvelerin usaresi ben olmalıyım.

Yıldızlar bana göz kırpmalıdır uzaktan.
Ben selamlamalıyım çapkınca gökyüzünü.
Ay benim için doğmalı, güneş benim için...
Ben hükmetmeliyim yedi iklim mevsimlere.

Benim avuçlarımda esir olmalıdır zaman.

Ben söylemeliyim en garip şarkıları.
En çetin emirleri ben vermeliyim ordulara.
En çetin azapları ben duymalıyım.

Bende toplanmalı kimsesizlerin hüznü.
Bende yaşamalı bunca garipliği yetimlerin.
Benden geçmeli toprağa giden yollar.
Tohum bende çatlamalı, bereket bende...

Ben karanlık olmalıyım gözlerin gibi.

Ben değiştirmeliyim kaderini yolcuların.
Bende can vermeli ölmesini bilenler.
Benden sorulmalı suallerin en korkuncu,
En kabadayısı, en cevapsızı...
Ben duymalıyım dehşetini insanların.
Ben çıkmalıyım Allah'ın huzuruna.
Her şeyin yalan olduğunu ben bilmeliyim.

Benim namım okunmalı gerçek üstünde.

Ben sarhoş olmalıyım Esmerim sarhoş!
Rüzgar gibi hafiften, yağmur gibi inceden...
Bir el değiştirmeli renkleri birer birer.
Benim ayakucumda tükenmeli geceler.

Ben sarhoş olmalıyım Esmerim, sarhoş!

Nurettin Özdemir

Farkında mısın?

gecenin tadı yok farkında mısın
saçların bambaşka karanlıklarda
ve unutmuş gibi sanki göbebeklerin
huzuru en eski hatıralarda
sırrını kaybettik mesafelerin
bilmem uzakta mı yakında mısın
gecenin tadı yok farkında mısın

gecenin tadı yok farkında mısın
bakışların garip mahsun ümitsiz
söylediğin her şarkı yarım
artık bu bahçede mesut değiliz
işte son daveti hatıraların
geriye dönecek çağında mısın
gecenin tadı yok farkında mısın?

Nurettin Özdemir

Gecede

Bunlar aşkın elleri.. yumuşak
Usluca tutuyor ince bileklerinden,
Ve ölümsüz aşk tek başına koruyor
Tanrısal güzelliği yenilmekten
İşte çaresizliğin sınırı, bunu bil
Orada mesafelere inat büyüyen
Ve bizi çağıran bir başka sıcaklık var.
Ve işte evrenin gücü kolları..unutma!
Soluksuz orman.. gökyüzü ve yıldızlar
Ve dağılan sadece bir görüntüdür
Yalnızlığın insafsız rüzgârında,
Yakan güneş, durgun deniz.. hepsi boş
Ölümsüz ve gerçek olan biziz, yalnız biz.
Seviştikçe aydınlığı çoğalan gecedeyiz.

Nurettin Özdemir

Gitme, Kal

Rüzgar dalları eğsin, sen eğilme sakın.
Hüzün nedir, ayrılık ne, sen bilme sakın.
Ey sevgili, bu gönül bahçelerinden
Kimler giderse gitsin, sen gitme sakın.

Nurettin Özdemir

Gönül Varlığı

Emeğim, alın terim, yorgunluğumsun.
O eski yollardan dönmesini umduğumsun.
Bunca sevgi, bunca özlem sana az;
Sen benim gönül varlığım, çocuğumsun.

Nurettin Özdemir

Gözlerindeki

Bahar mı, yaprak mı, ışık mı, su mu?
Yoksa muhacir kuşlar gibi, sade,
Sonsuz maviliklere düşmek korkusu mu?

Nurettin Özdemir

Gül'ü Beklerken

Nice güller solup gitti gönül bahçemden.
Nice yaprakları savurdu acı rüzgarlar.
Şimdi bir başka Gül'ü beklemenin telaşındayım.
Şimdi yeniden başlayacak ömrümde o güzel bahar.

Nurettin Özdemir

Gül Masalı

Kalbimi sarıp sarmaladım bir gece,
Gömdüm ıslak toprağına karanlığın.
Şahdamarımdan akıttım bir damla kan,
Suladım dört yanını gizlice.
Sonra bir beyaz bulutu, bir mavi kıvrımı,
Güneş parçası bir damla yaşı dumanlı gözlerimden,
Ve duygularımı. Ah! onlar.. ki her biri,
Ayrı bir aşkın rüzgarında darmadağın.
Topladım onları yorgun-argın ellerle,
Bir akşam yeniden sardım kalbimi.
Her yaprak bir duygunun sıcaklığında...
Bıraktım çocuk ellerine ki ellerin,
-Bir eşi görülmemiş güzelliğinde-
Bir bulutu, bir damla kanı, bir gözyaşını
Yoğurup sihirli şarkılarla geceler boyu
Yeniden gömdüler toprağın ıslak derinliğine.
Sonra yağmurlar yağdı, güneşler doğdu,
Ilık rüzgarlar esti o تنها saatlerde.
Nihayet o en güzel zamanda, şafakta
Usluca kımıldadı, büyüdü, çatladı kalbim.
Çaresizliğin sınırında açıldı bir çiçek:
Kıpkırmızı; maviden, mordan, yeşilden uzak.
Adı: Gül. Kalbim gibi, sevdalı ve sıcak.

Nurettin Özdemir

Güller ve Dudaklar

Nasıl da çoğaldı başımda aklar şimdi?
Sevgi dolu günlerim benden uzaklar şimdi.
En acı şarkıları fısıldar kulaklara,
O 'bembeyaz güller ve dudaklar' şimdi.

Nurettin Özdemir

Güzel

I

Bir uykudan bir uykuya geçmek güzel.
Durgun sudan coşkun suya geçmek güzel.
Bir bahçeden bir bahçeye geçer gibi,
Aşka, o büyük duyguya geçmek güzel.

II

Güzel, her çağda güzel, bugün de dün de güzel.
Bir sanatkar gözünün gördüğü günde güzel.
Senin ellerinin sihrine değmişse eğer,
Yalnız hayat değil çocuğum, ölüm de güzel.

Nurettin Özdemir

Hayat Şiiri

Hikmet'e:

'Dünyada kimseye minnet etmeden sana
verebileceklerimin başında bu mısralar gelir.'

Bir kaya dibinden şakırdayarak,
Akan su gibiydin güröl güröl sen.
Nerde dalga dalga rüzgarda esen
O kumral saçların? O sıcak busen,
Çalmaz oldu benden beni yakarak.

O günler ne güzel, ne sıcaktılar.
O günler hayata bağlardı beni.
Sulara aksedip kalan çehreni,
Arıyor gözlerim, nerdesin şimdi?
Nerdesin hasreti çekilen bahar?

Taştan taş ahenk taşırdı sular.
Güller yanağında katmer katmerdi.
Kalbim senin için en güzel yerdi.
Aşkın yeli ilgin ilgin eserdi.
Güzelliğin neden sonuna erdi?
Neden gözlerinde dolgun bulutlar?

Es rüzgar! .. Erisin başımın karı.
Aksın taştan taş ahenk sularda.
Arzum çiçek açsın bu son baharda.
Ey aşk! .. Alev alev ruhumu sar da
Bozulmuş görmesin gönül baharı.

Nurettin Özdemir

Işıklı Çağrı

Duyma içimdeki fırtınaları!
Duyma uğultusunu büyük çağrıların,
Deli rüzgarın,
Etin,
Kemiğin,
Kanın! ..
Duyma!
Sesin titreşiminde
Sana gelirim.

Söyleme şarkıların en güzelini!
Söyleme sihrini uzak iklimlerin,
Denizlerin,
Sahillerin,
Limanların! ..
Söyleme!
Dalgaların çırpıntısında
Sana gelirim.

Ağlama gecenin karanlığında!
Ağlama bilinmesin mesafelerce,
Yalnızlığın,
Garipliğin,
Mahzunluğun! ..
Ağlama!
Umutların türküsünde
Sana gelirim.

Bırak çaresizliğimize geceyi!
Bırak bütün varlıkları kendi haline;
Toprağı,
Suyu,
Işığı! ..
Bırak!
Aşkın dünyasında
Sana gelirim.

Şavkı vurur gözlerine gelecek zamanların!
Yıldızsız bir bozkır gecesinde,
Bereketli topraklar gibi
Ellerine,
Dudaklarına,
Bakışlarına,
Bütün varlığına şavkı vurur!
Sarhoş büyüünde saatlerin
Sana gelirim.

Görme nasıl dolaştığını damarlarımda kanın!
Kalbimin nasıl açılıp kapandığını görme!
Görme arzuların nasıl boy verdiğini
Ümitlerine,
Hayallerine,

Düşlerine! ..
Görme!
Nasıl çatladığını içimde tohumların.
Toprağın sancısında
Sana gelirim.

Sana gelirim; aydınlanırsın sulara inat.
Gözlerin yıldızlar gibi parlar gecemde.
Bir nura gark olur bütün hareketlerin;
Bakışın,
Duruşun,
Yürüyüşün...

Sana gelirim;
Bir nura gark olur çocuk gülüşün,
Bir sihirli çağrı gibi uzatırsın kollarını.
Kollarının çağrısında
Sana gelirim.

Nurettin Özdemir

İçlenme

- Kardeşim Rahmetli Ethem'in aziz ruhuna:
'Zaman aramıza girdikçe, sana daha çok
yaklaştığımı hissediyorum.'

Yıllar geçiyor; umutsuz, kayıtsız yıllar...
Gömülüp gidiyorum hatıralara.
Acı yüklü gemiler demirliyorlar,
Yüreğimin ıssız limanlarına!

Neden böyle çabuk kesildi hızın?
Mavi göklerimden kaydı yıldızın.
Nasıl da karışıp gittin ansızın
Yaylaların ince dumanlarına!

Seher rüzgarıyla bahçemde esen,
Gün vurunca yeşil dallarda yüzen,
Muhacir kuşlarla dönüp de gelsen,
Eş olsan yurdumun ceylanlarına!

Tüter buğu buğu özlemin yerden,
Peygamberin bahçesinde güllerden,
Beş mübarek vakitte minarelerden,
Karışsan Tanrı'nın ezanlarına.

Ayetler.. hadisler.. dualarla nur...
Bir avuç toprağa 'Yasin' okunur.
Başını kaldırıp bir baksan n'olur
Yüce dağlarına, ormanlarına.

Anadan, oğuldan, yardan uzaksın!
O yerde 'kimsesiz' nasıl yatarsın?
Hep böyle hasret mi uyuyacaksın,
Aybüke'lerine, Serhan'larına?

İcelin oku mu bağrını deldi?
Ölüm mü hayattan daha güzeldi?
Heyy oğul! .. seni çok göresim geldi.
El-pençe dikilsem divanlarına!

Yıkılmaz dağımdın, durulmaz selim.
Kırıldı kollarım, tutmuyor elim.
Nefesim kesildi, dönmüyor dilim.
Ey sabır! .. al beni ummanlarına.

Nurettin Özdemir

İkili Güzellik

Bir çift alageyik bir korulukta
Ve bir dalda yan yana iki güvercin,

İki yavru ceylan bir su başında
Ve bir kayadan yükselen iki kartal,

Yarışan iki doru tay dumanlı bir yaylada
Ve bir sıra dağda gün vurmuş iki doruk,

İki alabalık hırçın sulara karşı
Ve bir koyunun ardında meleyen iki kuzu,

İki yeşil yaprak gecikmiş bir sonbaharda
Ve asırlık bir bahçede iki tomurcuk gül,

Gerilmiş iki ok yiğit bileklerle
Ve bir namluda sırt sırta uyuyan iki mermi,

- Heyy oğul iki ok, iki mermi!

- Atılıp gitti biri.

Nurettin Özdemir

İstanbul Bildiğin Gibi

'Sevilen daima düşünülür.'

I

İstanbul bildiğin gibi,
'Boğaz' maviliğine mavi,
Dalgalar hürlüğüne hür...

Kıyılar yorgun amma,
Sular gene hovarda.

Gene bahçeli kahvede
Bizim plaklar çalınır.
'Aznif' oynayan çocuklar,
Her nağmeden efkarlanır.
Her nağme hüzün taşır.
Her nağme hasret dolu.
Her nağmedeki hasret
Kırar kanadı-kolu.
Taşlar unutulur elde
Ve bir şarkı dillerde:
'Turna gelmez diyardan.
Haber çıkmadı yardan.'
Partiler gider gelir,
Plaklar tazelenir,
Ve sırasıyla o yerde,
Bizim şarkılar söylenir.
Beni de efkar basar;
Ben de mahzunlaşırım.
El-alem bilmese de
Sen iyi bilirsin ki;
Bu küçücük yürekte,
Ben de bir dert taşırım.

Bir dert, düşmandan uzak!
Bir dert, Allah'a yakın!
Bir dert perişan eder beni.
Bir dert ki; 'Kara gözlüm,
Ne haldeyim, gör beni! '

II

İstanbul bildiğin gibi;
'Boğaz' maviliğine mavi,
Dalgalar hürlüğüne hür...
Gemiler hasret götürür.
Gemiler memnun halinden.
Yolculuk böyle, her giden
Bir şarkı yerleştirir,
Solun dudaklarına:
'Yolculuk var yarına,
Sevenler diyarına.'

Yalnız mahzun benim gönlüm.
Dilimde aynı makamlar,
Aynı plaklar kahvede;

Aşk, ıstırap, gurbet, ölüm...
Ve bir iki yeni mısra
Tutturmuş söyler boyuna:
'Dalım, yaprağım, çiçeğim.
Seni sevdim, seveceğim.'

III

İstanbul bildiğin gibi;
'Boğaz' maviliğine mavi,
Dalgalar hürlüğüne hür,
Dalgalar hırçın görünür,
Dalgalar kızgın bu akşam...

Gene içkili yerlerde,
Bizim şarkılar berdevam.
Bizim şarkılarda sevda,
Bizim şarkılarda hasret,
Ve bizim şarkılarda,
Bitip tükenmez ayrılık
Durmadan tekrarlanır:
'Ne fena talihim var.
Kimi sevsem, el alır.'

Kadehler gelir gider;
Kafalar dumanlanır
Ve her dönen plakta,
Bir hatıra canlanır.
Sesler yayılır koya:
'Derdimi anlatırım,
İssız geceler ay'a.'
Sen şarkılarda yaşarsın.
Şarkılar seni söylerken güzel.
Evde, sokakta, bahçede,
Dalda, yaprakta, çiçekte,
Sanki cümle güzellikte,
Cümle hayatta sen varsın.
Ve ben teselli bulurum,
Şarkıları dinleyerek:
'Severim her güzeli,
Senden eserdir diyerek.'

Nurettin Özdemir

İstanbul Sabahı

Bu aydınlık, bakışlarının güneşe vurmasıdır.
Bunlar saç değil, sarı güllerin savrulmasıdır.

Ne bahar, ne sonsuz mavilik, zamanı güzel kılan,
Kalbimin ansızın gözlerine vurulmasıdır.

Garip telaş.. uçarı gönül.. hülyalı saatler.. hepsi boş!
Özlenen, bir sualin bir bakışta sorulmasıdır.

Bu, fırtınadan arta kalmış beyaz köpükler,
İçimdeki çlgın denizlerin durulmasıdır.

Asıl çekilmez olan hayatın yükü değil,
İnsanın bir amansız koşuda yorulmasıdır.

Nurettin Özdemir

İstanbul Üzerine Üç Söyleyiş

I

Düşündüğün ışıklı bir geceyse, unut!
Çok eski bir şarkıysa, hatırlama!
Çocukluğunsa, bu garip akşam saatlerinde
Gözlerinden geçen;
Ağlama!

İşitme bir kadın sesinde yalnızlığımızı! ..
Ayrılıkların tılsımlı aynasında boy vermesin
Mahzunluğumuz.

II

Nedir kirpiklerinde biriken? Hatıralar mı?
Hisar mı, Küçüksu mu, Boğaz mı?
Erenköy akşamlarından kalma sükun,
Emirgan seferlerindeki haz mı?

Kandilli mi yaprak yaprak uçan avuçlarında?
Rüzgar rüzgar dolaşan saçlarında Çamlıca mı?
Işıklı bir gece mi titreyen dal uçlarında?

Çınar yapraklarının zümrüt düşüncesi mi,
Sabahların aydınlığında tükenen?

Yıldız yağmuruna tutulmuş kaderi mi İstanbul'un?
Yoksa gözbebeklerin mi?

III

Minyatür camileriyle Üsküdar mı, böyle her sabah,
Ezan-ı Muhammediy'le rüyalarına karışan?
Selviler mi, siyah aydınlığında değiştiren varlığımızı?
Günün beş mübarek vaktinde beş defa,
Bizi Allah'a çağıran minareler mi?

Süleymaniye mi, bağdaş kurup oturan yüreğine?
Sinan mı, nurlu bakışlarıyla aydınlatan ufkunu?
Mermeri yontan parmaklar mı özlediğin?
Nakışların yemyeşil dünyasındaki ışık mı,
Her dem tazeleyen ruhlarımızı?
Mümin ve sanatkar eller mi?

Feth-i Mübin-i Konstantiniyye'nin Fatihi mi,
Aydınlıklara açılmış penceresinden,
Hadis-i Şeriflerin ışıyla gösteren yolumuzu?
Ve genç yürekli bir kartal gibi eğilen üstümüze,
Asırların ötesinden.

Nurettin Özdemir

Kader

Ne sen geliyorsun çocuğum o eski bahçelerden,
Ne de aşkın o sıcak nağmeleri.
Bizi kim kurtaracak bu karanlık gecelerden?
Ve söyle, kim yenecek bu yenilmez kaderi?

Nurettin Özdemir

Kars Kalesi'ndeki Bayrak

Bir bayrak dalgalanıyor Kars Kalesi'nde,
Karabekir Paşa'dan yadigar kalmış.
Bir bayrak ki, günün her saatinde,
Hudut boylarına renk salmış.

Gün görmüş; ufuklar boyunca
Şafaklar gibi dalgalanmış.
Bir bayrak ki, gölgesinde yaşayan
Toprak vatanmış.

Huzur almış fetih yıllarından,
Yüksek burçlara çekilmiş.
Bir bayrak ki, yalnız milletimin
Alnından öpmek için eğilmiş.

Bir bayrak dalgalanıyor Kars Kalesi'nde,
Karabekir Paşa'nın ruhu gibi.
Bir bayrak ki, büyütmüş gölgesinde
En çetin güzelliği.

Emretmiş, mağrur ve sakın!
Mavi göklerin kızıymış.
Bir bayrak ki, kaderin sustuğu yerde
Zaferler alın yazısıymış.

Budin'de yaşamış bir zaman,
Viyana'dan sesi gelmiş.
Bir bayrak ki, şehit ruhları üstünde
Tanrı'ya yükselmiş.

Kars Kalesi'ndeki bayrağı
Taşıyan bilekler bükülmemiş.
Yıllar var ki, o bayraksız
Bu topraklar gülmemiş.

Nurettin Özdemir

Kırılış

I

Nerden estiği bilinmeyen rüzgar,
Hoyratça savurdu yapraklarımı.
Dallarımı büküp büküp bıraktı;
Çatırtısız, acısız, acımasız...
Demek körpe dalların kırılışı böyle.

II

Nerden estiği bilinmeyen rüzgar,
Ne varsa alıp götürdü güzellikten yana.
Tutup getirdi bir yerlerden yalnızlığı;
Yüreğimin yorgunluğuna bakmadan,
Geçirip oturttu baş köşeye.
Demek eski kalelerin alınışı böyle.

III

Nerden estiği bilinmeyen rüzgar,
Güllerin açmasını beklemeden,
Ansızın kavurdu tomurcukları.
Sonra acı parıltısında kaybolup gitti;
Beş oktavdan yükselen bir sesle,
Ayrılık şarkılarımı söyleye söyleye.
Demek hüzünlerin gelişi böyle.

Nurettin Özdemir

Korkunç Çağrı

Gerilmiş oksan, dur! Çıkma!
Atılmış kurşunsan, dur! Vurma!
Boşanmış zamansan, dur! Akma!
Çevrilmiş nazarsan, dur! Bakma!

Bakma, geceler boyunca büyüyen yalnızlığıma!
Tek bir ağaç gibi dal budak salan garipliğime bakma!
Bir yüreği bin yerinden bölen hasret içindeyim;
Yüreğim bin yerinden bölünmüş seni bekliyor.

Gerilmiş ok ol! Gel!
Atılmış kurşun ol! Gel!
Çevrilmiş nazar ol! Gel!
Boşanmış zaman ol! Gel!

Gel ey mesafeler ötesinde yaşayan çocuk!
Gecede kalmış tek bir ışık ol! Gel!

Ömür seninle güzeldir.

Nurettin Özdemir

Kurtuluş

Güzellik mavide, yeşilde değil; denizdedir.
Giden geminin ardında kalan o köpükten izdedir.
Kalbim çırpınarak düşüyorsa maviliklere,
Kurtarmak onu sevdiceğim, elinizdedir!

Nurettin Özdemir

Masal Gibi

Şimdi bir düş gibi, hayal gibisin.
Çocukluk günlerimdeki masal gibisin.
İçimde baharlarla büyüyen
Bir yeşil yaprak, bir ince dal gibisin.

Nurettin Özdemir

Mermerde Nakış

Mermerde düşünce, ürperme, âhenk;
Yılların bağrında koyulaşan renk.
Yaşıyor sır gibi, canlı ve derin
Mahzun rûyasında âvizelerin.
Bu ıslak taşlara dökülür, güler
Eski hatıralar içinde mermer
Nakışların sessiz mûsikisini
Nakleder bir zaman penceresinden.

Renk, âhenk, ve ışık hendesesinden
Bir dünya canlanır bir devir başlar.
Hâlâ gülümseyen bu eski taşlar,
Bu muhteşem kapı, bu çılgın sükût
Zamanın çizdiği aşılmaz hudut
Yılların mermere işleyen dili,
Âhenkle, zekânın çağlayan seli
Taşıyor sihrini ebediyete...

Atlılar koşuyor yeni bir fethe
Yeni bir zaferi bekliyor kalbim
Bu ne ulvi koşu sonsuza Rabbim...

Karanlık ufuklar çekildi bir bir
Durgun gözlerimde şâhâne devir
Canlandı bir hayâl inçeliğiyle
Düşünmek isterdin. 'İşte vesile'
İşte sana senden kalan hatıra
Ölümsüz hayatı yediyüz yıla
Sığdıran zekânın mermer heykeli
Zamanın o insaf bilmeyen eli

Bu şanlı âbide üstünde her an
Eski yazıların aydınlığından
Gösterir hüznünü ürperişlerin
Sessiz nağmelerle yükselişlerin
En büyük zevkini duyar kalbinde
Esrarlı gecenin maviliğinde
Binlerce senelik saltanatların
Bakiyelerini bekleyen yarın
Bu eşsiz kapıdan nefes almakta.

Yüksek kulelerde şanlı bayraklar
Her an alev alev dalgalanmakta.

Bu kapı üstünde bugün ve yarın
Altın tura'larda geçmiş yılların
Aydın tebessümü sarmakta bizi.
En güzel rûyada sevdiğimizi;
Mermerler içinde görür gibiyiz.
Beni benden alıp götüren bu iz
Bu eski bahçeler, bu coşkun deniz;
Her şeyin başlayıp bittiği mekân

Yağmur sularında eriyen zaman
Bir mûsiki gibi, yeşil dallardan
Ruhlara dökülen, sönen, çırpınan.

Bu çılgın fırtına, bu sonsuz akış.
Oylum oylum âhenk, bu ince nakış
Bu senin ve benim geçtiğimiz yer
Her gece yeniden çıktığım sefer,
Bu kahraman ordu, bu şanlı nefer
Hudut boylarında nöbetleşenler

En yüksek burçlara çekilen bayrak;
Gökte büklüm büklüm ışıklanarak
Bulutlar içinde gülüyor bana,
Zafer müjdeleyen dalgalarına
Fetih yıllarının verdiği huzur
Kalbimde heyecan, gözlerimde nur
Mazi kıvrım kıvrım alnımda gurur
Ak ellere sinen mukaddes uğur
Doğacak günleri bana müjdeler
Üstünde bir dünya taşıyan mermer
Aydın rüyasını tamamlamakta.

Yüksek kulelerde şanlı bayraklar
Gene alev alev dalgalanmakta.

Hüznü, düşüncesi, ürperişiyle
Ve böyle muhteşem gösterişiyle
Beyazıt; bir devri yaşayan mermer
Çınarlar altında gümüş semâver
O çay; o bayraklar, şafaklar gibi
Kâseler içinde en güzel rengi
Bulutlardan bize getiren iksir.
Sonra, fıskiyeler, hûlyalı devir
Sebil, güvercinler, yıkık şadırvan
Kuşların dilinde bir eski zaman
Zümrütten geceler, ışıktan sular
Nedim'ler lâleler, zambak kadınlar
Her mevsim yeniden başlayan bahar
Bozulmuş anladım bu son seferde
Eski sır kalmamış mesafelerde.

Nurettin Özdemir

Oyun

Ne dönmek istiyorum o eski bahçelere,
Ne yazmak istiyorum şiirini sonsuzluğın.
Bir gün boyun eğmeden acımasız kadere.
İstiyorum rahatça sona ersin bu oyun.

Nurettin Özdemir

Sen

Anladım; gecem sen, gündüzüm sensin.
Niyazda Tanrı'ya yönelmiş yüzüm sensin.
Rabbin bana lütfettiği erişilmez güçle,
Hayatta söylenecek en güzel sözüm sensin.

Nurettin Özdemir

Sevginin Gelişi

Sonunda sevgi çıkıp geldi; ağır, olgun.
Kurulup oturdu baş köşeye, kendinden emin.
Uzanıp tuttu ellerimi, yumuşak elleriyle.
Kaldırıp seyretti beni,
bakışlarının tılsımlı aynasında.
-ki içlerinde güneşler doğuyordu-
Sonra bir sır gibi usulca öptü dudaklarımı.
Bir anda ısıdım, ısındım, özlem kesildim;
Eridim, kayboldum avuçlarında.

Nurettin Özdemir

Sevginin GidiŖi

Ŗarıyor ruhumu yokluğunun hüsranı bile.
Özledim birlikte geçen en kısa bir anı bile.
BaŖka bir haz veriyor bana hicranı bile.
'Gittin amma ki kodun hasret ile canı bile.
İstemem sensiz olan sohbet-i yaranı bile.'

Nurettin Özdemir

Sevginin Halleri

Bir gün  k p geldin eski yollardan,
Güzellik büyüdü ellerimizde.

Sihirli  arkılar söylenir oldu,
Bak  larımızda, dillerimizde.

Pul pul, kıvrım kıvrım, ince nakı lar
  lendi değişik hallerimizde.

Uzak bahçelerin özlemi kaldı,
Açılan kırmızı g llerimizde.

Tenhada bir kamı , tedirgin bir ku ,
Ak am saatleri g llerimizde.

Ve bir el uzanır, usulca ok ar
Sevgiyi, bilinmez bir yerimizde

Nurettin  zdemir

Sevginin Hüznü

Kandilli'den geçtim dün akşamüstü;
Aradım seni hep o eski yerde.

Özlemlerin çiçek açtığı saat,
Bir hüznün, bir telaş yorgun yürekte.

Değişik şarkılar söylenir gibi,
Tenha sokaklarda ve bahçelerde.

Bütün çeşmelerin suyu kesilmiş;
Anladım, درمان yok artık bu derde.

Perdeler usulca kımıldar, yazık.
Sevdiğim görünmez pencerelerde!

Nurettin Özdemir

Sevginin Sesi

Senin şarkı söylediğin geceler,
Sesin bir gül gibi açar karanlıklarda.

Nurettin Özdemir

Sevginin Sihri

Sessizliğin tılsımlı aynasında boy veren sevgi
Söyler ömrümüzde bitip tükenmeyen güzelliği.

Nurettin Özdemir

Sevginin Susması

Sevgi sustu!
Sustu bütün güzellikler.. her Şey!
Dal, yaprak, ışık, su...
Őustu, denizlerin ve ormanların uğultusu!
İçimizdeki g r kemanların sesi sustu!
Sustu,
Y reklerde büyüyen yalnızlık korkusu!
Ve çılgın davetlerin ürpertisi sustu!

Şimdi, mahzun bakıőlarımızda kaldı
Őeviőmenin uzak parıltısı.

Nurettin  zdemir

Sevginin Uzaklığı

Gemiler nasıl çekip gitti
Limanlarımdan?
Sen nasıl binip gittin gemilere
Umursamaz?
Ufuklar nasıl büyüdü aramızda?
Denizler nasıl derinleşti?

Gözlerin bir geceydi
Ansızın üstüme eğilen,
Yıldız yıldız
Aydınlığında eridiğim.

Saçların bir salkım bulut,
Alnına dökülen,
Bir dayanılmaz çağrı.

Ellerin
Uzanıp tutamadığım bir çiçek,
Uçurumlarda açılan,
Bir beyaz umut.

Nurettin Özdemir

Sevginin Yalnızlığı

Yalnızlık gider bir yere.
Bir yerden gelir çaresizliğim.
Bizi mesafeler ayırdı çocuk!
Ben de mesafeler gibiyim.

İstesen kalkıp gelemem,
Uzaklık başka güzel.
Sen hayal gibisin çocuk!
Gelebilirsen, kalk gel!

Nurettin Özdemir

Sır

Bir şarkı ki cihanda bulunmaz söyleyeni.
Döndürmeye güç yetmiyor artık gideni.
'Sır vermek adetimiz değildir' bilirsin.
Biz bir gülü sevdik çocuğum, bir de seni.

Nurettin Özdemir

Son

Nerede o günler çılgınca sevildiğimiz,
Bir insanı bir tanrı gibi sevdiğimiz!
Açılan gül, yeşeren dal ve dudaklar...
Her şey geçecek nevarsa güzel bildiğimiz.

Nurettin Özdemir

Sonbahar

Önce bir eylül geçti bakışlarımdan, sırılsıklam.
Uçuşan bulutlarla deli-divane bir gökyüzü geçti.
Geçti son ışıklarıyla bir güneş, bir kocaman gül,
Bir kuru dal, bir sarı yaprak, bir durgun su.
Islak kanatlarında umut taşıyan muhacir kuşlar geçti.

Sonra bir ekim geçti, ölümsüz sevgilerle dolu dizgin.
Eteklerinde yazdan artakalmış körpe çimenler geçti.
Geçti en güzel yüzüyle asil ve mağrur bir kadın;
Dağılmış saçlar, buğulu gözler, dudaklar, eller..
Ilık sesinde ışık çağlarından uğultular geçti.

Bir sonbahar geçti, yaprakların altın parıltısında.
İki hayal gibi iki yürek geçti bir tepeden.
Geçti, sonsuzluğa uzanmış elleriyle nurdan bir çocuk.
Hür çığlığında mavi, mor, yeşil, turuncu ve sarı
Ve bir renk çağlayanından beyaz duygular geçti.

Nihayet zaman geçti, pençesinde çırpınan bir kuş...
Zalim saatler, günler, aylar, mevsimler geçti.
Geçti yenilmez kahramanlar.. O eski tanrılar...
Kıyısız deniz, ufuksuz gök, orman ve sonrasızlık
Ve çöl sabahlarında uyanılmış derin uykular geçti.

Nurettin Özdemir

Toprak Anne

Uyy! Bu göğüs değil, bu kucak değil.
Toprak da anne, fakat sıcak değil.
Sen yoksun, bahar gelse bahçemize,
Güller gönlümüzce açacak değil.

Nurettin Özdemir

Uzak İstanbul

Bu maviyi biliyorum, Boğaz'dan,
Ne güzel yakışmış gözlerinize.
'Mirgün' çınarlarından bu yeşil,
Öylesine kanat germiş denize.

Belki temmuz sıcağıdır bu sarı,
Tutuşmuş yamaçlarında Küçüksu'yun.
Belki de uçuşan ekim yaprakları,
Altın rüzgarında bir uykunun.

Bu ışık, tuğrasındaydı Fatih'in,
Şimdi bakışlarını aydınlatan.
Bu rüzgar hep eserdi Çamlıca'da,
Bize gençlik günlerimizi hatırlatan.

Her halin bir semtin güzelliğidir.
Bu bakış, bu göğüs, bu dudak, bu el...
Bu, içimde büyüyen özlemindir,
İstanbul gibisin, uzak ve güzel.

Nurettin Özdemir

Uzak Uğultu

Akan yıldızlı bir gecedir üstümüzden, su değil.
Dağ uykusudur bu, 'Boğaz uykusu' değil.

Beyaz mendillerin çırpınışıdır sevincimizi bölen,
Uzak mesafelerin dönmeyen yolcusu değil.

Korkunç uçurumlardır titreten kalbimizi,
Muhacir kuşların sonsuz maviliklere düşmek korkusu değil.

Bir buruk lezzettir dudaklarımda kalan,
Yıllanmış şarapların tortusu değil.

Sesindir dalga dalga dolaşan yurdumuzu,
Dağ rüzgarlarının o dinmeyen uğultusu değil.

Nurettin Özdemir

Uzaklardan I

Ne gel, ne bekle, ne ara, ne sor.
Anladım, seninle her yaşantı zor.
Zamanın bir sırrı kalmadı, yazık!
Baharlar içimden sensiz geçiyor.

Nurettin Özdemir

Uzatlardan II

Öyle dağlar gibi durduğuma bakma!
Işıl ışıl değil başımda karlar.
Gün artık vurmuyor doruklarıma;
Neyleyim hep sensiz geçti baharlar.

Nurettin Özdemir

Uzaklardan III

Gel söyle, bu dar vakitte nereye bu yolculuk?
Saçların dağılmış, kalbin kırık, benzin uçuk...
Kim bilir, şimdi hangi uzak şarkıları söylüyor,
Mesafeler ötesinde bıraktığın güzel çocuk!

Nurettin Özdemir

Uzakta

Penceren iğdelerle örtülü,
İğde kokusuyla yıkanmış odan.
Sen ömrün bir defa açılan gülü,
Senin kokun gelir hep uzaklardan.

Hasretse; hasreti yüreğimde gör.
Şarkıysa; dilimde bütün şarkılar.
Geceyse; geceler içimde büyür.
Baharsa; istemem ben böyle bahar.

Nurettin Özdemir

Uzaktan

Alnımı soğuk camlara dayamışım,
Soğuk ve dumanlı camlara.
Soğuk ve dumanlı camlar ötesinde,
Seni düşünüyorum.

Dışarda alabildiğine bir yağmur yağıyor.
Alabildiğine yağan bir yağmur altında,
Seni düşünüyorum.

Sana benzeyen bir kadın geçiyor sokaktan.
Sana benzeyen bir kadınla,
Seni düşünüyorum.

Soğuk ve dumanlı camlar ötesinde,
Alabildiğine yağan bir yağmur altında,
Sana benzeyen bir kadınla,
Seni düşünüyorum.

Çocukluğun geçiyor gözlerimin önünden.
Siyah önlükler içinde çocukluğunu düşünüyorum.
Hoyrat ellere düşmüş çocukluğunu...
Karanlık zamanlar içinden bana sesleniyorsun.
Karanlık zamanlar içinde parıl parıl çağırılırın.
Karanlık zamanlar içinde seni düşünüyorum.
Seni bahçelerde düşünüyorum.
İlk bakıştığımız yerde düşünüyorum.
Palu'da, Malatya'da, küçük şehirlerde düşünüyorum.
Acı bir duman gibi doluyor hasretin gözlerime.
Rüzgar yüklü denizler gibi kabarıyor göğsüm.
Göğsümün bilinmez bir yerinde seni düşünüyorum.
Şefkatin sarıyor yaralarımı uzak dağ köylerinde.
Uzak dağ köylerinde seni düşünüyorum.
Hep aynı yoldan geliyor hüznlerimiz.

Nurettin Özdemir

Ümit

Ve bir yeşil alev ufkumda yanan,
Çok eski bir şarkı dinlediğimiz.
Ömrümde seninle başlayan zaman,
Uçan kuş, doğan gün, masmavi deniz.

Dallarda bir mevsim kuş seslerinden,
Eteğinde garip, çaresiz yürek.
Bir davet geliyor gibi derinden,
Beni hem sevecek, hem öldürecek

Nurettin Özdemir

Vatan I

Vatan,
Antalya'da bir mavi su,
Posof'ta bir çorak tarla,
Gümüşhane'de bir yemyeşil bahçedir.

Vatan,
Sivas yaylasında
Yıldız bakışlarıyla aydınlanan
İp-ıssız bir gecedir.

Vatan,
Kelkit'te bir kardeş mezarı,
Zonguldak'ta bir maden işçisi,
Rize'de çay toplayan bir gelin
Ve seccâdesinde namaz kılan bir ihtiyar annedir.

Vatan,
Aydın tebessümüyle Aslıhan
Ve duru bakışlarıyla Emine'dir.

Vatan,
Ceylânınar'da bir ince ceylân,
Edirne'de bir ince minaredir.

Vatan,
Hudut boylarında dalgalanan
Güzel bayrağımızda
Hare hâredir.

Vatan
Küçük ellerinin avuçladığı
Sâde bir toprak parçası değil çocuğum,
Toprakla büyüyen bir kutsal düşüncedir.

Nurettin Özdemir

Vatan II

Vatan,
Isparta halısında bir gül
Ve Kütahya çinisinde
Ateşten bir laledir.

Vatan,
Hazar Gölü'nde şiirli bir akşam
Ve eski Harput'ta
Burcu yıkılmış bir kaledir.

Vatan,
Ayder Yaylası'nın yeşilliğinde
Dağların, bulutların gözyaşı
Bir şelaledir.

Vatan,
Hakkari'de sıra dağlar
Ki bölünmez;
Yürek yüreğe, el eledir.

Vatan,
İzmir yollarında dolu dizgin bir süvari
Ve yağız atların boynunda
Zaferle uçuşan köpüklü bir yeledir.

Vatan,
Ankara'da Anıtkabir'de,
Yanıp da
Sonsuza dek
Sönmeyecek bir meşaledir.

Nurettin Özdemir

Yalnızlık Çiçek Açtı İçimizde

Büyüdü korkulu zamanlar.
Açılan gül, düşen yıldız büyüdü.
Büyüdü toprağın, suyun, böceğin sükutu.
Dalda yaprağın sarısı büyüdü, kökte susuzluk...
Büyüdü tohumda sancı, karanlıkta gece.
Çocuğun gözlerinde büyüdü uykusuzluk.
Büyüdü yolların tenhalığı, yürekte aşk...

ve yalnızlık çiçek açtı içimizde.

Nurettin Özdemir

Yalnızlık Hülyaları

I

Sen çocuktun ve o şehir küçüktü.
Vişne dallarında arzularımız,
Alnımıza konan bir öpücüktü.

Rüyasını bile göremediğim
Bahçelerin yıkık duvarlarından
Eğildiğin sular, köpük köpüktü.

II

Bilmem böyle mahzun düşündüğüm ne?
Gurbet akşamları kirpiklerime
Bulutlar dokunup geçiyor gibi.

O zümrüt masalı unutmuşum ben.
Gözlerinin garip güzelliğinden
Sular çalıvermiş güzelliğini.

III

Bu تنها yolların beklediği kim?
Bir şeyler getirir gibi her mevsim
Unuttuğum şehrin bahçelerinden.

Elbet hatırlarsın garipliğimi
Sesimi duyarsan bir akşamüstü
Yetim İstanbul'un kubbelerinden.

IV

Çiçekler söylüyor son şarkımızı.
Arzular vişneler kadar kırmızı,
Umutlar dalların yeşilliğinde.

Seslerden, renklerden ve kokulardan,
Bir dönüş gibisin eski yollardan
Sonbaharın altın serinliğinde.

Nurettin Özdemir

Yetim İstanbul

'Çocukluğa, küçük şehirlere, ilk aşka, senin gidişine
ve İstanbul şehrinin yetimliğine dair...'

Bir zümrüt masaldı çocukluğumuz;
Bembeyaz çiçekler söylerdi onu.
Nedir, bilir misin unuttuğumuz?
Ömrün başlangıcı, masalın sonu.

Acısı duyulur bir yerimizde,
Küçük şehirleri hatırlamanın.
Bir sır gibi yaşar gözlerimizde,
Buğulu rüyası geçmiş zamanın.

Duaların narin yapraklarında,
Tanrı'nın yüzüne bakmadığı kul.
Bir ayet gibidir dudaklarımda,
Sen gidersen yetim kalır İstanbul.

Seninle güzeldi kubbeler şehri.
Senin yüzün kadar büyümlü seher;
Boğaz, sahil boyu, firuze nehri
Ve garip rüyalar içinde sefer.

Uzakta Küçüksu, Kandilli, Hisar.
Kimsesiz yollarda ayak seslerin.
Bana gülümsüyor, asırlık çınar
Dalları içinden mavi gözlerin.

Aşkın sahilinde böldük nasibi.
Yollar ölesiye bekler gölgeni.
Suyun ve toprağın sarışı gibi,
Şimdi bir başkalık sarıyor beni.

Ay, sarmaşıklardan gülmüyor artık;
Işıklar düşmüyor sulara pul pul.
Şimdi yollarımın hepsi karanlık.
Şimdi her şeyiyle yetim İstanbul!

Nurettin Özdemir

Yıllardan Sonra

Bir gün bana geleceksin yıllardan sonra;
İnce bir yağmurla ıslanmış, yorgun,
Zamanlar içinde güzel ve olgun
Ve o şarkı hala dudaklarında.
Bir gün bana geleceksin yıllardan sonra.

Nurettin  zdemir

Yıllardan Sonra II

Hala güzelsin eski şarkılar gibi,
Hala gözbebeklerinde aşkın parıltısı...
Ve hala dudaklarında olgun, iri
Bir meyve gibi taşıdığın yaşamak hırısı...

Nurettin Özdemir

Yokluğunu Getiren Akşamlar

Ben artık bıraktığın çocuk değilim.
Bombardıman edilmiş şehirler gibi,
Bütün sütunlarım yıkılmıştır;
Boşluktaım.
Bütün ışıklarım sönmüştür gecenin bir vaktinde.
Karanlıklara terketmişim aşkı ve güzelliği,
Yüreğim sıcaklığını kaybetmiştir;
Ağlıyorum..
Yetim bir çocuğun kimsesizliğince,
Kahırla dolu küçücük göğsümü çekerek
Ağlıyorum...
Gözlerim sabahlar gibi dumanlı ve ıslaktır.
Yokluğunu getiren akşamlara karşı,
Ağlamanın ferahlığını ben de öğrendim.

Ben artık bıraktığın çocuk değilim.

Nurettin Özdemir

Yorgun

Bekliyorum seni camlardan, yorgun.
Şarkılar hep o eski makamlardan, yorgun.
Geline sabahlar gibiyim çocuğum!
Gidince, akşamlardan yorgun.

Nurettin Özdemir

Yorgun, Derbeder

Sana geldim cümle güzelliklerle beraber.
Koyup gittin; ne selam var, ne haber.
Kırılmış aynalarda paramparçayım,
Yollarda kimsesiz, yorgun, derbeder.

Nurettin Özdemir